

Arrest

nr. 180 293 van 3 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 27 augustus 1985 te Banjul, Gambia. U bent van Wolof afkomst en u bent moslim. U bent opgegroeid in Tallinding waar u samen woonde met uw familie. De junior en senior secondary school doorliep in Serekunda. In de elfde graad stopte u echter met school. Tot dan had uw halfzus, die in het Verenigd Koninkrijk woont, u steeds financieel gesteund, maar in de elfde graad stopte deze financiële steun waardoor u de school verliet. U ging aan de slag in de bouwsector en werkte voor verschillende bedrijven. In uw vrije tijd speelde u voetbal bij een lokale voetbalploeg. Uw vader werkte voor de lokale overheid in Tallinding. Zo'n vier jaar geleden overleed uw moeder na een slepende ziekte. In juli 2012 organiseerde u een feestje in een bar

in Senegambia. U nodigde uw homoseksuele vrienden uit. Zelf ontdekte u op uw vijftiende dat u zich aangetrokken voelde tot mannen. Op 19 juli 2012, op de avond dat u uw eigen feestje organiseerde, vielen politiemannen binnen in de bar waar u en uw vrienden aan het feesten waren. Uiteindelijk werden achttien personen aangehouden en meegenomen naar het politiebureau waaronder u en uw vriend en partner M.(...) S.(...). Jullie werden echter diezelfde dag nog vrijgelaten. Na deze arrestatie wisten de mensen in uw omgeving echter van uw homoseksuele geaardheid. Onder meer uw vader was hier razend over. Maar ook de mensen in uw omgeving beledigden en provoceeden u. Omdat u het te gevaarlijk achtte in Gambia verliet u daarom op geregelde tijdstippen het land om naar de Casamance regio te gaan. U keerde wel nog vaak terug naar uw familie. Uw vader wilde dat u zou huwen met een vrouw in de buurt. U weigerde maar woonde wel enkele dagen samen met deze vrouw. Deze vrouw werd uiteindelijk zelfs zwanger. Op 12 juli 2015 viel de politie binnen in uw kamer in de compound van uw vader. U werd meegenomen en beschuldigd de nacht te hebben doorgebracht met A.(...) S.(...), een vriend van uw partner M.(...), die in 2013 reeds Gambia ontvlucht was. Tot 8 augustus 2015 werd u opgesloten in de beruchte Mile2 gevangenis in Banjul. U werd er zwaar mishandeld. Op 8 augustus 2015 werd u op borg vrijgelaten. U trok naar huis en vluchtte kort hierna opnieuw naar de Casamance regio in Senegal. Hier vernam u onder meer dat u vader geworden was van een dochter B.(...). U keerde af en toe terug naar Gambia om uw dochter te zien. Uw vader en uw broer werden in februari 2016 opgepakt door de Gambiaanse veiligheidsdiensten en opgesloten in de Mile2 gevangenis omwille van hun activiteiten voor de Gambiaanse oppositie. Tijdens een van uw verblijven in Gambia bezocht u een oude schoolvriend. In zijn tas zag u een paspoort en wat geld. U besloot om dit paspoort en het geld te stelen. Via een bevriende agent, die ook homoseksueel is, geraakte u binnen in de luchthaven in Banjul. Uw halfzus in het Verenigd Koninkrijk had u inmiddels ook geld gestuurd om een vliegtuigticket te kopen. Met het gestolen paspoort van uw vriend nam u uiteindelijk een vlucht naar Brussel – via Dakar. In België merkten de bevoegde diensten op dat u met een paspoort reisde dat niet aan u toebehoorde. U werd opgepakt door de Belgische politiediensten. Op 17 november 2016 vroeg u asiel aan bij de bevoegde Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest door de gemeenschap en de overheidsdiensten omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS, dd. 1 december 2016, p. 13), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst, met name uw beweerde homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk maakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. **Er dient echter vastgesteld dat u de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid, en homoseksuele relatie(s) die u gehad zou hebben in Gambia, niet aannemelijk heeft weten te maken. Er kan aan deze dan ook helemaal geen geloof gehecht worden.**

Zo kunnen een aantal bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid. Vooral kunnen enkele vragen gesteld worden waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw ontluikende gevoelens van homoseksualiteit, en hoe u dit alles beleefde. Zo verklaart u dat u het ontdekte toen u vijftien jaar oud was toen u samen met andere jongens douchte of een bad nam (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U voegt eraan toe dat jullie elkaar aanraakten en dat u toen sterke gevoelens had voor die andere jongens (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U verklaart dat u sindsdien beseft dat u zich aangetrokken voelde tot mannen (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Vervolgens worden u meerdere vragen gesteld over wat dit met u deed, en hoe u dit

ervaarde, tijdens uw tienerjaren, waarop u telkens herhaalt dat u merkte dat u gevoelens kreeg voor mannen, en dat u geen gevoelens kon krijgen voor vrouwen (zie gehoorverslag CGVS, p.16).

Gevraagd om meer uitleg te geven en om vrijuit te vertellen over de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid tijdens uw jeugd in Gambia, antwoordt u opnieuw dat dit zo ging in die periode toen u andere naakte jongens zag in de douche (zie gehoorverslag CGVS, p.16). U voegt eraan toe dat u een schoolvriend ontmoette, en dat u ook voor hem gevoelens had, en dat jullie samen vaak naar uw kamer gingen in de compound van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Uw eerste verklaringen over de ontdekking en beleving van uw beweerde homoseksuele geaardheid zijn weinig gedetailleerd en weinig doorleefd te noemen. U komt in eerste instantie niet verder dan voortdurend te herhalen dat u gevoelens voor jongens kreeg toen jullie samen dachten op vijftienjarige leeftijd, en dat u zich aangetrokken voelde tot een schoolvriend. Wat echter vooral weinig overtuigend overkomt is dat – ondanks het feit dat u tijdens het gehoor meerdere vragen worden gesteld omtrent uw gevoelens en beleving tijdens de ontdekking van uw beweerde seksuele geaardheid in uw land van herkomst dat bekend staat als een homofob land – u niets zegt over deze beleving zelf. U blijft telkens erg algemeen antwoorden dat u (seksuele) gevoelens had voor jongens. Zo antwoordt u op de expliciete vraag wat u dan voelde op het moment dat u zich realiseerde dat u anders was dan de meeste jongeren rondom u – aangezien u zich aangetrokken voelde tot jongens en niet tot meisjes – en dat in een land waar een taboe heerst rond homoseksualiteit – dat u weliswaar moslim bent maar dat u niet bidt (zie gehoorverslag CGVS, p.16). U voegt er nogmaals aan toe dat uw vader wel vaak in uw kamer kwam kijken maar dat er niets te zien was, en dat u zodra hij weg was uw ding deed met uw schoolvriend (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Wanneer de vraag nog eens herhaald wordt, eraan toevoegend dat u inderdaad in een overwegend moslimland woont, antwoordt u gewoon weer dat u moslim bent maar dat u niet bidt (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Vervolgens gevraagd hoe u zich voelde op het moment dat u begon te beseffen dat u zich aangetrokken voelde tot mannen antwoordt u dat u zich er goed bij voelde en dat u er erg van hield net zoals uw vriend (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Later tijdens het gehoor worden u nog enkele vragen gesteld over hoe het was om op te groeien in een homofobe omgeving als Gambia en hoe u dat ervaarde waarop u onder meer antwoordt dat het goed voelde en dat u zich aangetrokken voelde tot mannen en dat u ervan hield (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Gevraagd of u uw homoseksuele gevoelens makkelijk kon aanvaarden, antwoordt u positief; u voegt eraan toe dat het nu zo eenmaal was (zie gehoorverslag CGVS, p.18). **Deze laatste antwoorden zijn hoogst opmerkelijk gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst. Met uw verschillende antwoorden en verklaringen lijkt u aan te geven dat u zonder al te veel problemen uw homoseksuele geaardheid aanvaardde hoewel u toch in een maatschappij leefde die homoseksualiteit niet echt toejuicht. Deze erg weinig doorleefde antwoorden komen dan ook allesbehalve overtuigend over.** Dat u zich niet meer vragen stelde over uw homoseksuele gevoelens is frappant te noemen. Rekening houdend met het homofobe klimaat in uw land van herkomst en met het feit dat u uit een moslimomgeving komt – zoals u het zelf aanhaalt tijdens het gehoor – zijn deze verklaringen erg bedenkelijk te noemen. **In het algemeen kan gesteld worden dat u meerdere open vragen, die u gesteld werden, omtrent de ontluikende bewustwording van uw homoseksualiteit ontwijkend, dan wel uiterst beknopt beantwoordde wat niet getuigt van doorleefde ervaringen, maar eerder blijkt geven van een gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.**

Voorts weet u hoegenaamd niet te overtuigen wat uw beweerde homoseksuele partner betreft. Gevraagd of u in Gambia een partner had, antwoordt u dat u in 2012 een relatie bent aangegaan met M.(...) S.(...) (zie gehoorverslag CGVS, p.19). U verklaart dat jullie elkaar via Facebook hebben leren kennen en dat jullie kort na jullie kennismaking een relatie zijn aangegaan (zie gehoorverslag CGVS, p.19). U voegt eraan toe dat hij momenteel in België verblijft, dat hij Gambia in 2013 heeft verlaten maar dat jullie steeds telefonisch contact zijn blijven houden met elkaar (zie gehoorverslag CGVS, p.19). De persoon waarnaar u verwijst verblijft volgens de info waarover het CGVS beschikt inderdaad in België. Op 24 oktober 2015 vroeg deze persoon asiel aan bij de bevoegde asielinstanties in België (zie dossier CGVS 15/01253). Tijdens het gehoor van deze persoon voor het CGVS verklaarde M.(...) S.(...) nooit een partner te hebben gehad in Gambia (zie CG 15/01253, zie gehoorverslag CGVS, p.20-21). M.(...) S.(...) laat op geen enkel ogenblik tijdens zijn gehoor voor het CGVS uw naam vallen hoewel hij meerdere malen gevraagd wordt of hij een relatie heeft gehad in zijn land van herkomst (zie dossier CG 15/01253, zie gehoorverslag CGVS). Tijdens uw gehoor wordt u meermaals gevraagd sinds wanneer uw beweerde partner in België is waarop u

antwoordt dat u denkt dat hij sinds 2013 in België verblijft (zie gehoorverslag CGVS, p.19). U geeft aan dat hij in 2013 het land heeft verlaten maar dat u nadien steeds contact met hem hield (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Nochtans verblijft uw beweerde partner M.(...) S.(...) pas sinds oktober 2015 in België zoals uit zijn asioldossier blijkt. Hij werd namelijk net zoals u na zijn aankomst in België aangehouden door de Belgische bevoegde diensten omdat hij niet over geldige (reis)documenten beschikte waarna hij asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties (zie dossier CG 15/01253). Uw verklaringen dat u beweerde partner sinds 2013 in België verblijft is bijgevolg manifest in tegenstrijd met de informatie waarover het CGVS beschikt. Het is frappant dat u hier niet van op de hoogte zou zijn gezien uw bewering dat jullie steeds telefonisch contact zijn blijven houden na zijn beweerde vertrek uit Gambia. U verklaart tijdens uw gehoor verder dat M.(...) S.(...) samen met u zou zijn aangehouden in juli 2012 maar dat ook hij snel zou zijn vrijgelaten (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Gevraagd of uw beweerde partner nadien nog problemen heeft gekend met de Gambiaanse autoriteiten, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Wanneer u gevraagd wordt of uw beweerde partner ooit voor een Gambiaanse rechtbank is verschenen, antwoordt u ook negatief (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Nochtans verklaarde M.(...) S.(...) tijdens zijn gehoor voor het CGVS dat hij in 2013 een eerste maal werd gearresteerd – en dus niet in 2012 zoals u beweert – en dat hij uiteindelijk eind 2014 een tweede maal werd aangehouden; hij voegde er bovendien aan toe dat hij eind 2014 eveneens voor een Gambiaanse rechtbank diende te verschijnen (zie dossier CG 15/01253, zie gehoorverslag CGVS, p.15-16). Ook deze verklaringen van M.(...) S.(...) stroken bijgevolg niet met uw verklaringen. Bovendien kan u op eenvoudige vragen over uw beweerde partner niet antwoorden. Gevraagd naar broers en zussen van uw beweerde partner, antwoordt u weinig overtuigend dat u deze niet kende (zie gehoorverslag CGVS, p.20). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wat voor werk uw beweerde partner in Gambia deed, antwoordt u eerst ontwijkend dat u hem in 2012 ontmoette en dat u zijn partner werd, en dat hij na zijn problemen naar Europa is gegaan (zie gehoorverslag CGVS, p.20). Uiteindelijk antwoordt u dat u niet weet wat voor werk hij deed eraan toevoegend dat u denkt dat hij niet werkte (zie gehoorverslag CGVS, p.20). **In ieder geval weet u hoegenaamd niet te overtuigen wat betreft uw beweerde homoseksuele relatie met M. S..** Uw antwoorden zijn enerzijds manifest in tegenstrijd met die van uw beweerde partner. Anderzijds kan u op eenvoudige vragen over uw beweerde partner niet antwoorden.

Tot slot is uw kennis van de leefwereld en enigszins ook de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst niet overtuigend. Zo slaagt u er niet in aan te geven op welke manier homoseksuelen elkaar leren kennen of elkaar ontmoeten in Gambia. Eerst wordt deze vraag gesteld aan de hand van uw persoonlijke situatie. Gevraagd op welke manier u andere homoseksuele mannen ontmoette, antwoordt u eerst ontwijkend dat veel van uw vrienden het land moeten verlaten omdat de president zegt dat hij alle homoseksuelen in het land zal onthoofden (zie gehoorverslag CGVS, p.20). Wanneer u de vraag herhaald wordt, antwoordt u nogmaals ontwijkend dat de mensen die u kent hun ding in het geheim doen omdat andere mensen je anders iets kunnen aandoen (zie gehoorverslag CGVS, p.20). Gevraagd hoe ze elkaar dan kunnen ontmoeten in het geheim, antwoordt u dat ze vaak 's nachts afspreken in bars (zie gehoorverslag CGVS, p.20). Later gevraagd hoe u dan wist of iemand al dan niet homoseksueel was, antwoordt u erg algemeen dat u het niet weet, en dat het moeilijk is voor mensen die homo zijn omdat niets wordt toegelaten (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Maar vervolgens antwoordt u op de vraag hoe homoseksuele personen elkaar dan leren kennen in Gambia dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.21). Wanneer u vervolgens gewezen wordt op het feit dat u het eerder tijdens het gehoor had over 'websites', kan u slechts de naam van één website geven (zie gehoorverslag CGVS, p.21). U slaagt er derhalve niet in op een overtuigend of doorleefde manier uit te leggen op welke manier homoseksuelen elkaar ontmoeten in Gambia. U kent verder geen homobars in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.21). Verder kent u geen organisaties in Gambia die opkomen voor homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS, p.21), en kent u geen personen of kan u geen voorbeelden geven van personen die veroordeeld werden in Gambia omwille van hun homoseksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS, p.20). Voor het feit dat u geen voorbeelden kan geven van personen die zouden zijn veroordeeld omwille van hun seksuele geaardheid kan nog begrip worden opgebracht, maar nadien wordt u de vraag gesteld of u de wet kent die homoseksualiteit verbiedt in uw land van herkomst. Op deze laatste vraag moet u merkwaardig genoeg het antwoord schuldig blijven. Gevraagd of u veroordeeld kan worden in Gambia omwille van homoseksualiteit, antwoordt u dat u zal sterven indien u zou terugkeren naar uw land (zie gehoorverslag CGVS, p.21). Vervolgens gevraagd naar een wet die homoseksualiteit verbiedt in Gambia, verwijst u opnieuw naar de president die gezegd heeft dat hij alle homoseksuelen zal onthoofden in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, p.21). Nogmaals gevraagd naar een specifieke wet die homoseksualiteit verbiedt, verklaart u dat je sowieso zal opgepakt worden en dat je daar geen wet voor nodig hebt (zie gehoorverslag CGVS, p.21). Wanneer dan een laatste keer de vraag gesteld wordt of er geen wet is die concrete straffen oplegt, antwoordt u uiteindelijk dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.21). U

bent bijgevolg niet op de hoogte van de mogelijke gevolgen indien u voor een rechtbank zou verschijnen omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid in uw land van herkomst. U bent evenmin op de hoogte van de relatief recente wetswijziging inzake homoseksualiteit in Gambia. Beschikbare landeninformatie geeft immers aan dat in 2014 een wetswijziging werd doorgevoerd waardoor het misdrijf 'homoseksualiteit' nog breder toegepast zou kunnen worden in uw land van herkomst (zie landeninformatie, administratief dossier). **Van iemand die zelf homoseksueel beweerd te zijn in een homofob land als Gambia, mag redelijkerwijze verwacht worden beter op de hoogte te zijn van de risico's die hij loopt in dat land, en de daarbij horende potentiële gevolgen.** Uw desbetreffende verklaringen kunnen bijgevolg niet overtuigend genoemd worden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksualiteit.

U weet evenmin te overtuigen wat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten betreft in uw land van herkomst die zouden zijn voortgevloeid uit uw beweerde homoseksuele geaardheid. Zo verklaart u een eerste maal te zijn aangehouden op 19 juli 2012 toen u een feest had georganiseerd voor andere homoseksuele vrienden in een bar in Senegambia. Tijdens deze door u georganiseerde avond zouden leden van de Gambiaanse veiligheidsdiensten zijn binnengevallen die vervolgens achttien personen zouden hebben gearresteerd waaronder uzelf (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). U legt enkele artikelen voor die volgens u handelen over deze bewuste inval en arrestatie van achttien personen (zie administratief dossier). Gevraagd of uw naam voorkomt in de door u voorgelegde artikelen, antwoordt u van wel. Vervolgens gevraagd om uw naam aan te duiden in het artikel(en), duidt u merkwaardig genoeg de naam 'Kebba Ceesay' aan in het artikel (zie gehoorverslag CGVS, p.10; zie administratief dossier). U verklaart hierover dat iedereen u in Gambia Kebba Ceesay noemt en dat daarom deze naam in het bewuste artikel zou zijn overgenomen (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10). Deze verklaring kan toch als enigszins vreemd genoemd worden omdat in de door u andere voorgelegde (identiteits)documenten steeds 'Kebba Fofana' als uw naam vermeld wordt (zie administratief dossier). Het door u neergelegde en aangeduide artikel, dd. 16 februari 2015, vermeldt echter dat de beklaagde in kwestie beschuldigd werd van betrokkenheid in homoseksuele activiteiten met de zogenaamde 'Kebba Ceesay' in 2013 in het 'Lugi Restaurant' in Palma (zie administratief dossier). Het door u neergelegde artikel maakt dus hoegenaamd geen melding van een eventuele en door u aangehaalde arrestatie in 2012, maar heeft het over beschuldigingen van homoseksuele activiteiten die in 2013 zouden hebben plaatsgevonden. Een ander door u voorgelegd internetartikel heeft het over achttien gearresteerde homoseksuelen en verscheen op 19 juli 2012. Het artikel vermeldt dat deze gearresteerde achttien personen voor de rechtbank moeten verschijnen. Dit door u neergelegd artikel vermeldt dat de achttien personen werden aangehouden op 6 april 2012 in een bar in de 'suburbs' van Banjul. Later in het artikel wordt melding gemaakt van de Elite bar waar de personen in kwestie zouden zijn aangehouden (zie administratief dossier). U verklaart tijdens uw gehoor voor het CGVS dat u en zeventien andere personen zouden zijn aangehouden op 19 juli 2012 (en niet op 6 april 2012 zoals in het artikel vermeld) in de Elite bar wat dus opnieuw in tegenstrijd is met de beschikbare informatie in het door u zelf neergelegde internetartikel over de beruchte aanhouding van achttien homoseksuele personen in 2012. **Het feit dat uw eigen verklaringen over uw beweerde aanhouding in 2012 manifest in strijd zijn met de door u neergelegde internetartikelen over deze zaak halen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten dan ook onderuit.** Ook uw verdere verklaringen over uw beweerde arrestatie in 2012 zijn weinig overtuigend te noemen. Zo beweert u dat op uw eigen feestje achttien personen werden gearresteerd door de Gambiaanse politiediensten. Gevraagd naar de namen van personen die gearresteerd werden op het door u georganiseerde feest, komt u weinig overtuigend verder dan het geven van drie namen die bovendien ook vermeld werden in de door u neergelegde internetartikelen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Het komt hoegenaamd niet overtuigend over dat u niet meer namen van personen kan geven die samen met u zouden zijn aangehouden tijdens een avond in een bar die nota bene door uzelf zou georganiseerd zijn. U haalt tot slot een tweede arrestatie van uw persoon in 2015 aan. Volgens uw verklaringen zou u op 12 juli 2015 een tweede maal zijn aangehouden door de Gambiaanse veiligheidsdiensten, dit maal in de compound van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart hier verder over dat men u dit maal beschuldigde de nacht te hebben doorgebracht met Aliou Sarr (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U beweert dat u vervolgens in de Mile2 gevangenis zou zijn opgesloten van 12 juli 2015 tot 8 augustus 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het CGVS vond echter uw persoonlijk Facebook profiel terug waaruit blijkt dat u een foto heeft gepost op 2 augustus 2015, in de periode dat u beweert in de Mile2 gevangenis te zijn opgesloten (zie administratief dossier). Wanneer u tijdens het gehoor voor het CGVS met deze informatie geconfronteerd wordt, antwoordt u in eerste

instantie dat u geen Facebook profiel heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Vervolgens gevraagd of u geen Facebook profiel had in Gambia, antwoordt u dit maal dat u er wel een had, maar dat het was om gay websites te leren kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Vervolgens geeft u toe dat u een Facebook profiel had in Gambia waarop u zelf verklaart dat u tijdens de periode dat u in de gevangenis zou zijn opgesloten in 2015 geen toegang had tot internet (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Deze laatste verklaring in acht genomen is het wel heel erg vreemd dat u een foto op uw Facebook profiel zou hebben gepost op 2 augustus 2015. **In ieder geval zijn uw verklaringen over de door u aangehaalde persoonlijke vervolgingsfeiten in Gambia hoegenaamd niet overtuigend en bijgevolg niet geloofwaardig te noemen.**

Tot slot haalt u tijdens het gehoor aan dat uw vader en uw broer opgepakt zouden zijn door de Gambiaanse autoriteiten in februari 2016 omwille van hun activiteiten voor de oppositie. U verklaart tijdens het gehoor dat uw vader en uw broer nog steeds in de gevangenis zouden zijn op het moment van het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Gevraagd voor welke oppositiepartij uw vader actief is, antwoordt u dat hij in feite voor de regering werkt, in de administratie van Tallinding, maar dat hij eigenlijk de regering niet steunt (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd of hij lid is van een politieke partij, antwoordt u dat hij geen lid is maar dat hij de oppositie wel steunt (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Vervolgens gevraagd wat zijn activiteiten voor de oppositie inhielden, antwoordt u dat hij niet bij de machthebbende partij was, maar bij de andere, en dat hij t-shirts uitdeelde (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wat later tijdens het gehoor laat u de naam van de oppositiepartij UDP (United Democratic Party) vallen, en verklaart u opnieuw dat hij t-shirts kreeg van de partij (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd waarom uw vader dan werd opgepakt, antwoordt u nogmaals dat hij t-shirts zou hebben gekregen en dat hij vervolgens werd opgepakt (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wanneer vervolgens bevestigend gevraagd wordt of uw vader gearresteerd werd omwille van de t-shirts, antwoordt u dit maal dat hij er een droeg en dat hij vervolgens werd opgepakt (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd naar andere activiteiten van uw vader, aangezien u beweert dat hij een belangrijk man is in de oppositie, komt u weer niet verder dan de t-shirts te vermelden (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wanneer vervolgens gepolst wordt naar uw broer, die volgens u eveneens gearresteerd zou zijn, verklaart u dat hij uw vader hielp en ook t-shirts uitdeelde (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U verklaart verder dat er ook nog andere personen werden aangehouden, maar kan niet zeggen wie deze personen dan waren (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd of uw vader en broer voor een rechtbank zijn verschenen, antwoordt u dat u denkt van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.5). **Uw verklaringen over de vermeende arrestatie van uw vader en uw broer zijn vooreerst erg vaag te noemen en bovendien louter gebaseerd op bonte verklaringen van uw persoon. Daarenboven geeft u zelf aan nooit gearresteerd te zijn geweest omwille van de beweemde politieke activiteiten van uw vader, maar wel omwille van uw beweemde homoseksuele geaardheid, die hierboven reeds in twijfel werd getrokken. Ook uw verklaringen over de beweemde politieke activiteiten van uw vader zijn in die mate vaag en weinig concreet te noemen dat de geloofwaardigheid ervan in twijfel kan worden getrokken.** Bovendien kan er nog op gewezen worden dat op 1 december 2016 presidentsverkiezingen plaatsvonden in Gambia die – tegen de algemene verwachtingen in – gewonnen werden door de presidentskandidaat van de oppositiepartij(en) UDP (zie landeninformatie, administratief dossier).

Tot slot wijzigen de door u neergelegde documenten niets aan de hierboven gemaakte pertinente vaststellingen. Zo legt u een kopie van uw Gambiaans rijbewijs en uw Gambiaanse geboorteakte voor maar uw identiteit en nationaliteit worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. U legt verder een politiedocument voor dat werd opgesteld op 9 augustus 2015, een dag na uw beweemde vrijlating op borg door de Gambiaanse autoriteiten. Vooreerst dient hierbij opgemerkt te worden dat het een kopie betreft en geen origineel document zodat de authenticiteit ervan moeilijk nagegaan kan worden. Ten tweede kan u niet op een overtuigende en concrete manier uitleggen op welke wijze u dit document heeft bekomen. U verklaart dat uw beweemde partner het u is komen overhandigen in het gesloten centrum (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd hoe uw partner dit document verkregen heeft, antwoordt u dat uw tante het aan hem gezonden heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Van deze beweemde correspondentie kan u echter geen bewijs voorleggen. Bovendien gevraagd op welke manier uw tante dit document heeft bekomen, verklaart u dat u denkt dat de politie het haar gegeven heeft. Wat dit laatste betreft, kan tot slot opgemerkt worden dat het erg vreemd is dat u op 8 mei 2015 vrijgelaten zou zijn op borg door de Gambiaanse autoriteiten, en dat deze zelfde autoriteiten reeds de volgende dag een opsporingsbevel naar uw persoon zouden hebben opgesteld. Dit door u overhandigde document kan bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. U legt verder ook nog een werkgeversattest neer opgesteld door 'Estate Construction Company', dd. 20 juli 2015, waarin uw werkgever vermeldt dat u ontslagen wordt (zie administratief dossier). Als reden voor

dit ontslag wordt de beschuldiging tegen uw persoon aangehaald dat u homoseksuele activiteiten zou hebben uitgeoefend in Gambia. Ook hier gaat een om een kopie en niet om een origineel document. Zoals hierboven bovendien uitgebreid geargumenteed kan geen geloof worden gehecht aan de tegen u geuite beschuldigingen door de Gambiaanse autoriteiten. Dit door u neergelegd document wijzigt niets aan deze vaststelling. Bovendien is het vreemd dat dit bedrijf tot 2015 gewacht zou hebben om u te ontslaan terwijl u reeds in 2012 een eerste maal zou zijn opgepakt wegens dezelfde beschuldigingen. U geeft daarenboven zelf aan tijdens het gehoor dat u sinds 2012 heel wat minder makkelijk werk vond (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u bovendien gevraagd wordt wanneer u voor 'Estate Construction Company' heeft gewerkt, verklaart u dat u in 2010, 2011 en 2012 voor dit bedrijf heeft gewerkt (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U verklaart zelfs dat u moest stoppen met werken op 19 juli 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Deze uitspraken lijken niet te stroken met het door u neergelegde document van uw werkgever waardoor ook dit document de hierboven gemaakte opmerkingen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet kunnen weigeren. Tot slot legt u nog enkele internetartikelen voor die enkele rechtszaken aanhalen waarin personen beschuldigd worden van homoseksuele activiteiten (zie administratief dossier). Zoals hierboven reeds besproken gaat het echter enerzijds over algemene artikelen waarin uw naam niet vermeld wordt, en anderzijds om artikelen die volgens u wel over uw zaak spreken, maar die manifest in tegenspraak zijn met uw eigen uitspraken hierover. De door u overgemaakte documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas bijgevolg niet ten goede wijzigen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1. Over de gegrondheid van het beroep

1.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 21 december 2016 een schending aan van "Artikel 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955); Artikel 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003; Materiële motiveringsplicht; Zorgvuldigheidsbeginsel; Verbod van willekeur."

1.2. Verzoeker stelt "Artikelen 144 en 147 van de Gambiaanse Strafwet voorziet een straf van 5 tot 14 jaar gevangenis voor iedere persoon die seksuele relaties heeft met een persoon van hetzelfde geslacht en kan worden uitgebreid tot een levenslange gevangenisstraf. (United Kingdom: Home Office, Country Information and Guidance - The Gambia: Sexual orientation and gender identity, Januari 2016, <http://www.refworld.org/docid/568fcc274.html> [accessed 22 December 2016])

Hieruit volgt onder meer dat indien verzoeker zou moeten terugkeren naar Gambia hij niet enkel zou worden vervolgd omwille van zijn geaardheid, maar tevens als een crimineel zal worden aanzien, temeer als hij dan zal moeten verklaren dat hij asiel heeft gezocht op grond van zijn homoseksuele geaardheid, waardoor hij zal worden vervolgd omwille van het feit dat hij een asielzoeker is op basis van homoseksualiteit. In dergelijke omstandigheden kan de verzoeker niet worden teruggestuurd naar Gambia. De Belgische Staat zou door dit te doen zich immers schuldig maken aan een schending van artikel 3 van het EVRM. Bovendien heeft de bestreden beslissing niet nagegaan wat het gevolg is voor terugkerende asielzoekers die asiel aanvragen op grond van homoseksualiteit. Op zijn minst is de bestreden beslissing daardoor behept met een motiveringsgebrek".

Verzoeker vervolgt: "In casu verliet verzoeker Gambia omwille van het feit dat hij aldaar vervolgd zal worden omwille van zijn homoseksuele geaardheid en homoseksuele relaties, het betreft dus een

probleem dat ernstig is en een risico voor zijn vrijheid vormt. Dit wordt bevestigd door de hierboven vermelde objectieve informatie. Zelfs indien er niet met absolute zekerheid zou kunnen worden vastgesteld -quod non- dat verzoeker in Gambia zou worden vervolgd indien hij daar was gebleven, dan nog dient op zijn minst te worden vastgesteld dat verzoeker een redelijke kans heeft dat de vervolging plaats zal vinden. Verzoeker werd immers reeds tweemaal gearresteerd omwille van zijn homoseksualiteit en reeds om die reden in de gevangenis geplaatst." Hij geeft theoretische toelichtingen over het asielrecht in het bijzonder over de bewijslast, het voordeel van de twijfel, de begrippen "zwaarwegende gronden" en "reëel risico" en met verwijzing naar de UNHCR-Richtlijn over seksuele geaardheid, naar de bijzondere situatie van verzoeker als homoseksueel.

Verzoeker meent dat hem op zijn minst de subsidiaire bescherming moet worden toegekend nu hij riskeert te worden vervolgd in Gambia. Hij stelt dat de bestreden beslissing zich voor de afwijzing van verzoekers asielaanvraag baseert op de door het CGVS beweerde tegenstrijdigheden, maar analyseert de problematiek van homoseksuelen in Gambia niet, zo verifieert zij geen mensenrechtenrapporten om de problematiek te analyseren en vast te stellen.

Beoordeling

1.3. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

1.4. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag op zijn homoseksuele geaardheid. De bestreden beslissing stelt dat deze ongeloofwaardig is.

1.5. Wanneer de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Indien stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, dan kan de geloofwaardigheid wel degelijk blijken uit de asielzoekers verklaringen betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36). Een beweerde

homoseksualiteit kan immers slechts aannemelijk worden geacht wanneer de asielzoeker blijk geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht.

1.6. In zijn verzoekschrift gaat verzoekende partij ervan uit dat zijn homoseksualiteit kwam vast te staan alsook dat hij tweemaal werd gearresteerd. Hij verwijst naar de Gambiaanse wetgeving inzake de bestraffing van homoseksuelen en stelt dat de *“bewijsstandaard in asielrecht ligt lager dan in andere rechtstakken. Feiten dienen niet met stellige zekerheid maar met mate van waarschijnlijkheid bewezen worden, wat dus ruimte voor twijfel toelaat. Een belangrijk principe in het asielrecht is dat twijfel in het voordeel van de asielzoeker speelt. Het CGVS dient bij de beoordeling van de verklaringen niet overtuigd te zijn van alle beweringen. Van zodra het de verklaringen over het algemeen als coherent en plausibel bestempelt, dan moet het voordeel van de twijfel verleend worden aan de asielzoekers.(UNHCR, Richtlijn over bewijslast, §3)”*.

Waar verzoeker meent dat *“[g]eheel onterecht stelt de bestreden beslissing dat zij geen geloof kan hechten aan de manier waarop verzoeker zijn homoseksualiteit ontdekte, de manier waarop verzoeker zijn homoseksuele geaardheid heeft ervaren en de manier waarop verzoeker relaties aanknoopte. Het kan verzoeker bovendien niet kwalijk worden genomen dat hoewel gevaarlijk hij er zich toch goed bij voelde, dit staat het stigma ervan niet in de weg. Het CGVS maakte in die zin een stereotype beoordeling”* stelt de Raad dat verzoeker niet ernstig kan beweren dat het CGVS enkel de verklaringen onderzoekt aan de hand van “stereotiepe” opvattingen en een eigen visie op homoseksualiteit. Immers hij toont niet aan waarom het niet redelijk is te veronderstellen dat het ontdekken van de eigen homoseksuele geaardheid geen ongerustheid meebrengt, minstens een zoeken naar een draaglijke aangepaste levensstijl. Ook verzoeker had moeten ervaren dat de maatschappij, zijn vrienden en familie een homoseksuele geaardheid niet als “normaal” aanzien en dit directe gevolgen had voor verzoekers keuze van vrienden, zijn handelswijze en zijn plaats in de samenleving. Aldus kan verwacht worden dat hij doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, *quod in casu non* zoals blijkt uit hetgeen volgt.

1.7. Indien verzoeker meent dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet kon besloten worden dat hij homoseksueel is, dan laat hij na aan te geven waaruit dit dan wel moet blijken. Immers het administratief dossier bevat geen gegevens die aantonen of toelaten te geloven dat verzoeker een partner had, laat staan een jarenlange relatie en nog minder met een persoon van hetzelfde geslacht. Wel blijkt verzoeker een (seksuele) relatie gehad te hebben met een vrouw met wie hij een kind heeft.

Zoals de bestreden beslissing terecht stelt kan verzoeker niettegenstaande de vele concrete en open vragen geen toelichting geven over zijn gevoelens en beleving tijdens de ontdekking van zijn beweerde seksuele geaardheid in een land dat bekend staat als een homofob land en terwijl verzoeker wist dat dit ook familiaal niet aanvaard zou worden. Verzoeker blijft steken bij herhalingen dat hij (seksuele) gevoelens had voor jongens.

Evenmin kan geloof worden gehecht aan verzoekers bewering een homoseksuele partner, M. S., te hebben met wie hij in 2012 een relatie aanging (zie gehoorverslag CGVS, p.19) na elkaar via Facebook te hebben leren kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Deze partner heeft Gambia in 2013 verlaten en verblijft in België en verzoeker zou steeds in telefonisch contact zijn blijven staan met hem (zie gehoorverslag CGVS, p.19). Ter terechtzitting werd gevraagd waarom verzoekers verklaringen geheel afwijken van deze van zijn beweerde partner M.S.. Verzoekers advocaat stelt dat hij de bestreden beslissing besproken heeft met zijn cliënt waarin een deel betrekking heeft op deze partner M.S.. Echter verzoeker heeft geen opmerkingen geformuleerd in het verzoekschrift aangaande de bevindingen opgenomen in de bestreden beslissing dat M.S. zelf beweerde nooit een partner gehad te hebben en verzoekers naam ook niet heeft genoemd. Voorts kwam M.S. in oktober 2015 in België toe op de luchthaven met valse documenten en niet in 2013 zoals verzoeker beweerde. Verzoeker kon dan ook geen telefonische contacten gehouden hebben met M.S. in België de voorbije jaren nu M.S. niet in België was. Ook het asielrelaas is niet gelijklopend want M.S. zou niet in 2012 maar in 2013 voor het eerst zijn gearresteerd en hij werd wel voor de rechtbank gebracht terwijl verzoeker beweerde dat dit niet het geval was (zie gehoorverslag CGVS, p.19).

Nog meer betekenisvol is dat verzoeker zijn partner M.S. niet minimaal kon beschrijven. Verzoeker wist onder meer niets over broers en zussen van hem (zie gehoorverslag CGVS, p.20) noch het soort werk dat hij deed. Verzoeker kon op geen enkele wijze M.S. nuttig toelichten zodat niet aannemelijk is dat hij jarenlang een mannelijke partner had laat staan een liefdesrelatie waarvan kan aangenomen worden dat dit een meer dan gewone belangstelling in de andere en diens leven veronderstelt.

1.8. Aldus dient te worden vastgesteld dat indien verzoeker meent dat uit de motieven van de bestreden beslissing niet kon besloten worden dat verzoeker homoseksueel is, hij wel nalaat aan te geven waaruit dit dan wel moet blijken. Immers de Raad stelt vast dat verzoeker de overige motieven en conclusies van de bestreden beslissing geenszins probeert te weerleggen, in het bijzonder wat betreft zijn weinig doorleefde verklaringen inzake de ontdekking en beleving van zijn eigen seksualiteit en de gebrekkige kennis inzake de partner M.S. Bovendien aangezien verzoeker meent dat hij als homoseksueel niet kon leven in Gambia en hiervoor moet vluchten, dan kan minstens worden verwacht dat hij nauwgezet kan toelichten welke problemen homoseksuelen hebben in Gambia en waarom hij niet anders kon dan vluchten. Dit klemmt te meer nu verzoeker thans 31 jaar is en van zijn 15 jaar homoseksueel actief zou zijn geweest. Aldus is het redelijk te veronderstellen dat verzoeker in deze 16 jaar heeft kunnen vaststellen hoe de wetgeving en strafmaat voor homoseksualiteit in Gambia veranderde, waar homoseksuelen elkaar ontmoeten in Gambia, waar homobars zijn. Dit is niet het geval. Verzoeker kent evenmin homoseksuelen die zijn veroordeeld noch kan hij hierover vaag iets vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p.20-21).

1.9. Verzoeker brengt dan ook geen elementen aan waaruit een eventuele bijzondere aandacht voor homoseksuelen kan blijken. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt homoseksueel te zijn kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn arrestaties als homoseksueel en de beweerdde vervolging hiervoor in Gambia. De argumenten in het verzoekschrift aangaande de situatie van homoseksuelen in Gambia en de informatie dienaangaande toegevoegd aan het verzoekschrift zijn dan ook niet dienstig. Verwijzingen naar rechtspraak en rechtsleer zijn onvoldoende om in concreto de geloofwaardigheid van verzoekers beweringen te herstellen

1.10. Inzake de neergelegde documenten treedt de Raad de commissaris-generaal bij. Immers verzoekers identiteit wordt niet betwist. Voorts hecht de Raad geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Ten slotte zijn de inhoud van de neergelegde stukken strijdig met verzoekers verklaringen zoals ook terecht wordt aangegeven in de bestreden beslissing.

1.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

1.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

1.13. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

1.14. Verzoeker voert tevens geen elementen aan inzake een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

1.15. De overige argumenten en middelen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

1.16. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

1.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

1.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK